پوردهقان نماینده مجلس:

افزایش قیمت خودرو مبنایی جز «زور» ندارد

سرویس سیاسی –دبیر دوم کمیسیون صنایع و معادن مجلس گفت:افزایش بی‌رویه قیمت توسط خودروسازانی که پرزور هستند، انجام شده است.

مصطفی پوردهقان دبیر دوم کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی در پاسخ به سوالی مبنی براینکه افزایش قیمت خودرو بر چه اساسی صورت می‌گیرد، گفت: این‌که بر چه اساسی است باید گفت بر هیچ اساسی نیست؛ مثلاً براساس یک موضوع قانونی شکل گرفته و یا در یک کارگروه برای آن تصمیم گرفته شده، نیست لذا افزایش بی‌رویه قیمت توسط خودروسازانی که پرزور هستند، انجام شده است.

نماینده مردم اردکان در مجلس اظهار کرد: یکی دو جلسه هم ما در کمیسیون صنایع برگزار کردیم و همه را دعوت کردیم و آقایان گفتند آنالیزهای قیمت ما را نگاه کنید و برای ما توضیح دادند که قیمت قطعات و برخی موضوعات دیگر افزایش پیدا کرده است که وقتی همه این‌ها را که جمع می‌زنید، قیمت خودرو مثلاً حدود دو میلیارد تومان درمی‌آید و از نظر محاسباتی همه‌چیز درست است، اما نمی‌گویند که چگونه همین خودرو در یک بازار کلاس جهانی با ۵ هزار یا ۶ هزار دلار قابل خرید است.

دبیر دوم کمیسیون صنایع و معادن مجلس بیان کرد: این تفاوت از کجا می‌آید؟ از کاهش هزینه‌ها، افزایش بهره‌وری و مجموعه‌ای از عوامل که آنالیز قیمت را به سمتی می‌برد که عدد نهایی رقابتی شود چون او گزاره‌ای به نام رقابت وجود ندارد که خودروساز نگران باشد که اگر قیمت یا کیفیت مناسب نباشد، مشتری از او خرید نکند مردم ناچارند و در صف انتظار می‌مانند. به همین دلیل، اگر خودروساز صبح اراده کند که آنالیزش حتی به سه میلیارد تومان هم برسد، اشکالی برایش ندارد؛ می‌تواند تولید را کم کند، تعداد کارکنان را افزایش دهد، حقوق و پاداش‌ها کارکنانش را بیشتر کند و در نهایت آنالیز قیمت بالاتر برود، اما ما که قرار نیست صرفاً بر اساس آنالیز، قیمت را به مردم تحمیل کنیم.

این نماینده مجلس می‌افزاید مردم می‌گویند ما بعد از ۴۵ سال حمایت جانانه از خودروسازی، حالا می‌خواهیم با ۵ یا ۶ هزار دلار یک خودروی مناسب بخریم، سوار شویم، ایمنی‌مان حفظ شود، کیفیت خوبی داشته باشد و شأن‌مان هم حفظ شود؛ نه این‌که خودرویی بخریم که بعد از سه ماه، مدیران خودروسازی گزارش بدهند بسیاری از خودروها در همان سه ماه اول به تعمیرگاه‌ها برگشتی خوردند. حالا ما چه کار باید کنیم؟ هر روز درگیر این فضا شویم، رسانه‌ای کنیم و شکایت کنیم؟ که من با این رویکرد مخالفم.

پوردهقان گفت: ما امسال به‌صورت زیرساختی، برای اولین بار، تعرفه واردات خودروهای تا ۱۵۰۰ سی‌سی یعنی خودروهای متوسط و پایین که اکثر مردم دنیا از آن استفاده می‌کنند را صراحتاً تعرفه آن را از ۱۰۰ درصد به ۲۰ درصد کاهش پیدا می‌کند؛ یعنی قبلاً اگر خودرویی را ۱۰ هزار دلار می‌خریدیم، باید ۱۰ هزار دلار هم به دولت پرداخت می‌کردیم، اما اکنون این عدد به ۲۰ درصد رسیده است. ان‌شاءالله در بررسی بودجه ۱۴۰۵ نیز همراهی نمایندگان محترم را داشته باشیم.

نماینده مردم اردکان در مجلس تصریح کرد: هدف این است که فضا رقابتی شود. هر زمان فضا رقابتی شد، خودروساز می‌تواند قیمت را بالا یا پایین ببرد، اما در شرایطی که بداند مشتری پای کارخانه نخوابیده است که حالا او منتظر باشد که برای هر خودرویی با هر نام عجیب و غریبی مثل پلاس، زه فلان و مضحک مشتری ثابت داشته باشد.

دبیر دوم کمیسیون صنایع و معادن مجلس گفت: زمانی که ایران‌خودرو به شرکت کروز واگذار شد، امیدهایی وجود داشت که قیمت خودرو کاهش پیدا کند، اما دقیقاً برعکس شد و قیمت‌ها افزایش یافت. چرا؟: در قانون بالادستی، دولت باید به‌طور همزمان دو سیاست را همزمان جلو ببرد: نخست کاهش تعرفه واردات خودرو برای افزایش واردات و دوم واگذاری سهام. دولت یکی از این دو را اجرا کرد و دیگری را متوقف گذاشت؛ در نتیجه، وضعیت بدتر از قبل شد. زمانی که سهام در اختیار دولت بود، حداقل مراقبت می‌شد که در یک سال سه بار افزایش قیمت اتفاق نیفتد؛ نه این‌که در میانه جنگ، مشکلات و هزار دردسری که مردم می‌کشند، بدون ملاحظه قیمت‌ها افزایش پیدا نکند.

این نماینده مجلس می‌گوید اکنون سهام واگذار شده و اختیاردار هم نیست یعنی الان خودروساز حرف دولت را هم گوش نمی‌کند و از آن طرف هم واردات را انجام نداد. این اشتباه دولت را در سال آینده اصلاح می‌کنیم و جلوی این زیاده‌خواهی‌ها و اتفاقات تلخی که مردم بارها به ما گوشزد کرده‌اند گرفته می‌شود لذا در خصوص کاهش تعرفه‌ها، با همراهی مجلس این مسیر دنبال خواهد شد.

پوردهقان در اسخ به سوالی مبنی براینکه مردم چه کار می‌توانند اجام دهند تا قیمت خودرو کاهش پیدا کند، تصریح کرد: اگر بخواهم در قالب توصیه صحبت کنم، واقعاً از جایگاه نمایندگی مجلس نمی‌توانم موضوع خاصی را مطرح کنم، اما کلیت کار و سیاست‌های کلی کاهش تعرفه‌هاست که به آن ورود خواهیم کرد و نکته دوم اینکه هفته گذشته خودروسازها، وزیر صمن و سازمان حمایت از مصرف‌کننده را خواستیم و جلو یافزایش رسمی قیمت خودرو را گرفتیم یعنی ایران‌خودرو و سایپا اجازه افزایش قیمت خودرو را ندارند و هم دادستانی و هم مجلس به آن ورود کرده است نکته بعدی هم این است که دولت و مجلس به‌طور جدی دنبال جلوگیری از افزایش رسمی قیمت‌ها هستند.

دبیر دوم کمیسیون صنایع و معادن مجلس در پاسخ به سوالی مبنی براینکه اگر مردم خودرو نخرند، قیمت‌ها ارزان می‌شود یا نه؟، اظهار کرد: این را من نمی‌خواستم بگویم اما شما مستقیم رفتید سر اصل مطلب که توصیه کنید؛ نمی‌شود به این سمت رفت. شما بخواهید یک صنعتی را زمین بزنید و از بین برود و این توصیه رسمی ما نیست، اما در اختیار مردم است البته شاید به توصیه نیاز ندارد چون بسیاری از مردم اساساً توان پرداخت دو میلیارد تومان برای خرید خودرو را ندارند و خود به خود به این سمت حرکت می‌کنند.

نماینده مردم اردکان در مجلس بیان کرد: روی صحبت من به خودروساز است؛ آیا این وضعیت خوب شد؟، در این شرایط تلخ اقتصادی که هیچ ملاحظه‌ای در این آنالیزهای خود در نظر گرفته نشده، خوب است که این شرایط پیش بیاید و مردم را این‌قدر تحت فشار قرار دهیم؟ مردمی که سال‌ها به‌واسطه حمایت از شما، انحصار را پذیرفتند. حالا اگر مردم نخرند و وارد بازار نشوند، نه از سر تمایل شخصی، بلکه از سر اجبار و ناتوانی در تحمل این افزایش قیمت‌هاست؛ و در نهایت، این بازی‌ای است که دوباره خودِ خودروساز از آن متضرر خواهد شد.

پزشکیان رئیس‌جمهور:

هیچ کشوری از جنگ، خیر نمی‌برد

سرویس سیاسی – رئیس‌جمهوری با بیان اینکه هیچ کشوری از جنگ خیری نمی‌برد، گفت: هیچ کشوری از خشونت، درگیری و خونریزی به جایی نمی‌رسد و تلاش روسای جمهور کشورهای منطقه برای امنیت منطقه قابل قدردانی است.

مسعود پزشکیان در «همایش بین‌المللی فرصت‌های سرمایه‌گذاری راهگذرهای ریلی و جاده‌ای» با بیان اینکه ما مصممیم با قدرت، سرعت و کیفیت شریان‌های حیاتی را عملیاتی کنیم، اظهار کرد: شاید روزی نباشد به این فکر نباشیم که چنین اقدامی را باسرعت انجام دهیم. همین امروز پیگیری می‌کنیم تا تامین مالی انجام شود.

وی ادامه داد: اعتبار می‌گذاریم و در آنچه سرمایه‌گذاران داخلی بتوانند کمک کنند، اگر موانعی وجود دارد با هماهنگی مجلس از مسیر برمی‌داریم. به وزیر راه اختیار دادیم مقرراتی که وجود دارد و نیازی نیست حذف کنند یا اگر لازم است در دولت تصمیم‌گیری می‌کنیم تا راه پیشرفت و توسعه و کارآیی و اثربخشی با موانع داخلی بسته نشود.

رئیس‌جمهوری با بیان اینکه به کشورهای همسایه به‌عنوان اقوام و هم‌کیشان خودمان نگاه می‌کنیم، یادآور شد: ما با همه کشورهای همسایه سابقه روابط چندصدساله یا هزاران‌ساله داریم. مسیرهایی که ما را بهم وصل می‌کند راه توسعه، صلح، علم، دانش و توانمندی است که اگر این راه را باز کنیم امنیت یکدیگر را هم تضمین می‌کنیم و اقتصادمان را هم بهبود می‌دهیم.

پزشکیان با بیان اینکه هیچ کشوری از جنگ خیری نمی‌برد، تصریح کرد: هیچ کشوری از خشونت، درگیری و خونریزی به جایی نمی‌رسد. تلاش روسای جمهور کشورهای منطقه برای امنیت منطقه قابل قدردانی است. همه در تلاشیم تا بتوانیم با صلح و آرامش مشکلات را حل کنیم و قادریم این کار را انجام دهیم.

رئیس‌جمهوری افزود: نیازی به متولی نداریم و خودمان می‌توانیم مشکلات را حل کنیم. ارتباط ما با روسیه بسیار عمیق و گسترده است.

وی با تاکید بر اینکه مصوبات را اجرا خواهیم کرد و موانع را باسرعت از میان برمی‌داریم، اظهار کرد: ما تا پایان سال خورشیدی خودمان، آنچه باید به سرمایه‌گذاران برای ساخت این مسیرها واگذار کنیم را نهایی می‌کنیم و در پی تکمیل سایر مسیرها نیز خواهیم بود.

پزشکیان با بیان اینکه ما به بازی برد–برد در سرمایه‌گذاری‌ها توجه داریم، اظهار کرد: هم سرمایه‌گذار، هم کشورهای همکار و هم کسانی که از این مسیرها استفاده می‌کنند باید برنده باشند و زمانی به این نتیجه می‌رسیم که همه از یک قرارداد بهره خودمان را ببریم؛ حق کسی را ضایع نکنیم و تمامیت ارضی و اختیار تصمیم‌گیری هیچ کشوری را نادیده نگیریم تا در یک مسیر تعاملی کارها را پیش ببریم.

رئیس‌جمهوری گفت: اکنون با همه کشورهای همسایه احساس برادری می‌کنم که غیر از یک رابطه دیپلماتیک است. ما باهم صمیمیت بیشتری داریم و منطقه‌ای از برابری، صلح، برادری و دوستی خواهیم ساخت.

آیا با یک ترومای جمعی مواجه هستیم!

هشدار نسبت به واکنش‌های فراگیر چون غم، خشم، اضطراب و ناامیدی در جامعه

سرویس سیاسی – وقایع خشونت‌بار اخیر و خبرهای مرتبط به جنگ احتمالی لایه‌های عمیقی از روان جامعه را تحت تأثیر قرار داده و احساساتی چون غم، خشم، اضطراب و ناامیدی را به واکنش‌هایی فراگیر تبدیل کرده است. کارشناسان سلامت روان می‌گویند آنچه امروز تجربه می‌شود، نشانه‌های روشن یک «ترومای جمعی» است؛ زخمی که نادیده گرفتنش، پیامدهای جدی‌تری به دنبال خواهد داشت.

در شرایطی که جامعه ایران این روزها هم درگیر مسائل اقتصادی و معیشتی و هم شاهد رخدادی تلخ و پرخشونت بوده، اخبار و شایعات مختلف درباره جنگ و حمله دشمن مدام اذهان عمومی را درگیر کرده و پیامدهای روانی این موارد، آسیب‌هایی به اقشار جامعه از جمله کودکان و نوجوانان و سالمندان وارد کرده است. در این میان، آنچه باید به آن توجه شود، نقش مسئولان، جامعه‌شناسان، روان‌شناسان، مشاوران و روان‌پزشکان و غیره در این زمینه است. زیرا تداوم قرار گرفتن در این فضای ناامنی و افزایش اضطراب و نگرانی‌ها می‌تواند پیامدهای عمیق روانی داشته باشد و تجربه نشان داده روان جامعه زیر فشار اخبار سنگین، دچار اضطراب می‌شود. اجتناب از پیگیری اخبار، برای برخی افراد، یک واکنش محافظتی محسوب می‌شود؛ به‌ویژه برای کسانی که تحمل کمتری برای شنیدن یا دیدن اخبار ناگوار دارند. این انتخاب می‌تواند به آن‌ها کمک کند تا آسیب روانی کمتری ببینند، سریع‌تر از نظر روانی بازسازی شوند و به زندگی معمول خود بازگردند؛ چه در قالب از سرگیری فعالیت‌های اجتماعی، شغلی یا تحصیلی و چه در قالب سایر کارکردهایی که برایشان اهمیت دارد.

این مطالب را «دکتر وحید شریعت» رئیس انجمن روانپزشکان ایران می‌گوید. در گزارش پیش‌رو در گفت‌وگو با این روانشناس به ابعاد روانی اخبار مرتبط با جنگ، پیامدها و آسیب‌های آن و نقش رسانه‌ها پرداخته‌شده‌است. «شریعت» معتقد است دوری از اخبار جنگ اجتناب‌ناپذیر است و باید مقوله «خودمراقبتی» را در افراد تقویت کرد؛ خودمراقبتی به این معناست که فرد تلاش کند حداقل نیازهای جسمی و روانی خود را رعایت کند؛ از جمله استراحت کافی، تغذیه مناسب، خواب کافی، فعالیت بدنی و حفظ ارتباطات اجتماعی. آنچه در ذیل می‌آید مشروح گفت‌وگو با این روانپزشک است.

ناامیدی و درماندگی، نشانه‌ای از ترومای جمعی است

چه ویژگی‌هایی شامل «ترومای جمعی» می‌شود و آیا جامعه به آن دچار شده است؟

در خصوص این‌که آیا وضعیت موجود را می‌توان یک «ترومای یا آسیب جمعی» دانست، کاملاً می‌توان با این دیدگاه موافق بود. در خصوص واکنش‌های روانی که ممکن است در چنین شرایطی به‌طور شایع در میان مردم مشاهده شود، به نظر می‌رسد واکنش‌هایی مانند غم و خشم از جمله واکنش‌های بسیار رایج و تا حد زیادی طبیعی است. این واکنش‌ها معمولاً با احساس ناامیدی و درماندگی همراه است. افزون بر این، با توجه به استرس‌هایی که همچنان ادامه دارد و به‌طور کامل فروکش نکرده از جمله احتمال جنگ، بروز اضطراب و ترس نیز بسیار محتمل است. بنابراین این‌که افراد در این بازه زمانی حال روحی نامساعدی داشته باشند، غمگین باشند، تمایل به گریه داشته باشند، احساس کنند آستانه تحملشان کاهش یافته، دچار خستگی روانی شوند، خشم و عصبانیت را تجربه کنند و از این‌که امکان بهبود شرایط به شکل مناسبی وجود ندارد احساس ناامیدی داشته باشند تا حد زیادی طبیعی است.

این واکنش‌ها می‌تواند در بخش قابل توجهی از جامعه، کم‌وبیش مشاهده شود. البته شدت این واکنش‌ها متفاوت است و به عوامل مختلفی بستگی دارد؛ از جمله میزان اهمیتی که موضوع برای افراد مختلف دارد، میزان درگیری مستقیم یا غیرمستقیم آن‌ها با وقایع و سطح آسیبی که خودشان، نزدیکانشان یا دوستانشان در این اتفاقات متحمل شده‌اند. به همین دلیل، این واکنش‌ها ممکن است در افراد مختلف با شدت‌های متفاوتی بروز پیدا کند. برخی افراد همچنین احساس گناه و پشیمانی را تجربه می‌کنند؛ احساس گناه نسبت به کارهایی که تصور می‌کنند باید در این مدت انجام می‌دادند اما به هر دلیل نتوانستند انجام دهند. این احساسات نیز می‌تواند بخشی از واکنش‌های روانی به وضعیت کنونی باشد.

محکومیت اخلاقی؛ پیش شرط توصیه‌های اخلاقی

در مواجه با انبوهی از خبرهای منفی چه باید کرد؟

زمانی که با این حجم از اتفاقات ناگوار مواجه‌ایم و به‌طور مداوم در معرض اخبار و رویدادهای منفی قرار می‌گیریم، نمی‌توان به‌سادگی انتظار داشت که این مسائل هیچ تأثیری بر ما نداشته باشد یا تأثیر آن‌ها ناچیز باشد. این تأثیرگذاری اجتناب‌ناپذیر است؛ با این حال اقداماتی وجود دارد که می‌توان از طریق آن‌ها شدت این تأثیرات را کاهش داد؛ اقداماتی که با عنوان «خودمراقبتی» شناخته‌می‌شوند.

خودمراقبتی به این معناست که فرد تلاش کند حداقل نیازهای جسمی و روانی خود را رعایت کند؛ از جمله استراحت کافی، تغذیه مناسب، خواب کافی، فعالیت بدنی و حفظ ارتباطات اجتماعی. این عوامل می‌توانند به مدیریت بهتر احساسات منفی و کاهش اثرات مخرب آن‌ها کمک کنند. کاهش میزان درگیری با اخبار و فضای مجازی نیز می‌تواند مؤثر باشد؛ نه به این معنا که فرد به‌طور کامل خود را از اخبار محروم کند، زیرا نمی‌توان انتظار داشت افراد در بی‌اطلاعی مطلق قرار بگیرند زیرا طبیعی است که بخواهند بدانند در جامعه چه می‌گذرد؛ اما می‌توان این مواجهه را محدود کرد.

به طور مثال به یک یا دو نوبت در روز و در بازه‌های زمانی مشخص. به‌ویژه توصیه می‌شود از تماشای تصاویری که حاوی خشونت عریان و شدید هستند پرهیز شود یا دست‌کم میزان مواجهه با آن‌ها کاهش یابد. این موضوع به‌ویژه برای کودکان و نوجوانان می‌تواند اثرات منفی شدیدتری داشته باشد، هرچند به نظر می‌رسد برای همه گروه‌های سنی آسیب‌زا و بالقوه مخرب است.

در عین حال، نمی‌توان فقط به توصیه دوری از اخبار و تصاویر خشونت‌آمیز بسنده کرد، بدون آن‌که به رفتارهای غیرانسانی و منزجرکننده‌ای که در هفته‌های اخیر رخ داده اشاره و آن‌ها را محکوم کرد. این محکومیت یک ضرورت اخلاقی است. هر وجدان بیداری باید نسبت به این وقایع واکنش نشان دهد و انزجار خود را ابراز کند و در مرحله بعد توصیه کند که افراد برای محافظت از سلامت روان خود، کمتر در معرض این تصاویر و اخبار قرار بگیرند. نمی‌توان انتظار داشت که گروهی دست به اعمال خشونت‌آمیز بزنند و سپس تنها راه‌حل، توصیه به مردم برای حفظ روحیه و حال خوب باشد. چنین انتظاری واقع‌بینانه نیست. ابتدا باید منشأ آسیب متوقف شود و سپس می‌توان انتظار داشت که افراد قادر به حفظ سلامت روان و حال نسبتاً مطلوب خود باشند.

پرهیز از اخبار؛ واکنشی طبیعی برای ترمیم عده‌ای نمی‌خواهند در جریان خبرها باشند، گوش و چشم‌های خود را بسته‌اند این بی‌تفاوتی یا ترمیم است؟

اجتناب از پیگیری اخبار، برای برخی افراد، یک واکنش محافظتی محسوب می‌شود؛ به‌ویژه برای کسانی که تحمل کمتری برای شنیدن یا دیدن اخبار ناگوار دارند. این انتخاب می‌تواند به آن‌ها کمک کند تا آسیب روانی کمتری ببینند، سریع‌تر از نظر روانی بازسازی شوند و به زندگی معمول خود بازگردند؛ چه در قالب از سرگیری فعالیت‌های اجتماعی، شغلی یا تحصیلی، و چه در قالب سایر کارکردهایی که برایشان اهمیت دارد. زمانی که فرد تحت تأثیر احساسات شدید منفی قرار می‌گیرد و این احساسات بر او غلبه می‌کنند، طبیعی است که نتواند عملکرد مناسبی در حوزه‌های مختلف داشته باشد و ناچار شود مدتی از این محرک‌ها فاصله بگیرد. این وضعیت الزاماً غیرطبیعی تلقی نمی‌شود.

در این مدت، وقایعی رخ داده که جمع بزرگی از مردم را به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم درگیر کرده است. یک ترومای شدید و خشونت‌آمیز شکل گرفته که به هیچ‌وجه قابل نادیده گرفتن نیست. نشانه‌های این ترومای همان احساساتی هستند که پیش‌تر به آن‌ها اشاره شد؛ از جمله خشم، غم، ناامیدی، سوگواری و طیف متنوعی از واکنش‌های هیجانی.

اگر از منظر جمعی به موضوع نگاه کنیم، فراگیری این احساسات در سطح جامعه، نشانه‌ای از جمعی بودن این ترومااست. زمانی که بخش بزرگی از جامعه به‌طور محسوس تحت تأثیر این شرایط قرار گرفته، می‌توان از وقوع یک ترومای جمعی سخن گفت. نمونه‌ای از این وضعیت در ابعادی محدودتر در سال ۱۳۹۸ نیز تجربه شد. با این حال، وقایع امسال از نظر وسعت و شدت، چند برابر شدیدتر و تأثیرگذارتر از آن تجربه پیشین بوده است.

چه زمانی به روانشناس مراجعه کنیم؟ چه نشانه‌هایی می‌گوید که فرد نیاز به مراجعه به روان‌شناس یا روان‌پزشک دارد؟

همان‌طور که اشاره شد، این احساسات فراگیر و نسبتاً شدید هستند و بر زندگی و عملکرد افراد تأثیر می‌گذارند. با این حال، زمانی می‌توان آن‌ها را غیرطبیعی تلقی کرد که به‌طور طولانی‌مدت ادامه یابند و مانع بازگشت فرد، حتی در یک یا دو هفته، به سطحی حداقلی از عملکرد قبلی شوند. منظور لزوماً بازگشت کامل به عملکرد پیشین نیست اما انتظار می‌رود فرد بتواند تا حدی فعالیت‌های شغلی، اجتماعی یا تحصیلی خود را از سر بگیرد.

اگر این احساسات در کل روز فرد را دربر بگیرند، دیگر نمی‌توان آن‌ها را در دامنه واکنش‌های طبیعی قرار داد. احساسات مرتبط با سوگ معمولاً در ساعات خاصی از روز شدت می‌گیرند و سپس کاهش می‌یابند، ممکن است دوباره بازگردند و باردیگر فروکش کنند اما به‌طور معمول حالت کاملاً فراگیر و ناتوان‌کننده دائمی ندارند. بنابراین اگر فرد به‌صورت مداوم، طولانی‌مدت و شدید درگیر این احساسات باشد، این وضعیت از جمله مواردی است که احتمالاً نیازمند دریافت کمک تخصصی است و توصیه می‌شود با متخصصان سلامت روان، مانند روان‌شناس یا روان‌پزشک، مشورت شود.

در ادامه باید به این نکته اشاره کرد که افرادی که سابقه اختلالات روان‌پزشکی داشته‌اند و تحت درمان بوده‌اند، در صورت قرار گرفتن در معرض این استرس‌ها، بیشتر در معرض عود بیماری قرار دارند. همچنین افرادی که پیش‌تر آسیب‌های روانی دیگری را تجربه کرده‌اند، ممکن است علائم افسردگی، اضطراب یا اختلالات مرتبط با استرس را با احتمال بیشتری نشان دهند.

متأسفانه باید گفت که در هفته‌ها و ماه‌های آینده احتمال افزایش شیوع این نوع اختلالات وجود دارد و یکی از پیامدهای نگران‌کننده آن، افزایش خطر خودکشی است. به نظر می‌رسد در هفته‌های اخیر نشانه‌هایی از آغاز این موج مشاهده می‌شود و این احتمال وجود دارد که در هفته‌های آینده تشدید شود. این وضعیت یک زنگ خطر جدی است و مستلزم انجام اقدامات پیشگیرانه فوری است. این اقدامات فقط محدود به وزارت بهداشت، دفاتر سلامت روان یا مراکز درمانی نیستند، هرچند این نهادها نقش مهمی ایفا می‌کنند. بخش بزرگ‌تری از مسئولیت متوجه سیاست‌گذاری‌های کلان است. لحن تهدید، انتقام‌جویی و تأکید بر تداوم خشونت بدون تردید وضعیت سلامت روان جامعه را وخیم‌تر خواهد کرد.

مسئولیت رسانه‌ها و مسئولان در این زمینه چیست؟

امید است که در سطوح بالای تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری کشور، درجه‌ای از عقلانیت حاکم شود و اقداماتی برای کاهش این استرس‌های جمعی انجام شود؛ زیرا هر میزان استفاده از روش‌های روان‌شناختی، آرام‌سازی و مداخلات فردی، زمانی که منشأ استرس‌ها در سطح کلان همچنان فعال است و برخی رسانه‌ها به‌جای آرام‌سازی، به تمسخر و افزودن نمک بر زخم مردم می‌پردازند، نمی‌تواند به بهبود حال عمومی جامعه منجر شود.

جمع‌بندی

اضطراب و قرار گرفتن در برابر اخبار جنگ یکی از عمیق‌ترین و مخرب‌ترین شکل‌های فشار روانی است که انسان می‌تواند تجربه کند. این نوع استرس نه تنها سلامت روان فرد را در معرض تهدید قرار می‌دهد، بلکه می‌تواند پیامدهای جسمی، اجتماعی و رفتاری بلندمدتی نیز به همراه داشته باشد، بازگشت به زندگی عادی پس از پایان جنگ، اگر بدون حمایت روانی، اقتصادی یا اجتماعی باشد، می‌تواند زمینه‌ساز تداوم استرس جنگ شود. با این حال، اقداماتی وجود دارد که می‌توان از طریق آن‌ها شدت این تأثیرات را کاهش داد؛ اقداماتی که با عنوان «خودمراقبتی» شناخته می‌شوند. خودمراقبتی به این معناست که فرد تلاش کند حداقل نیازهای جسمی و روانی خود را رعایت کند؛ از جمله استراحت کافی، تغذیه مناسب، خواب کافی، فعالیت بدنی و حفظ ارتباطات اجتماعی.

این عوامل می‌توانند به مدیریت بهتر احساسات منفی و کاهش اثرات مخرب آن‌ها کمک کنند. کاهش میزان درگیری با اخبار و فضای مجازی نیز می‌تواند مؤثر باشد؛ نه به این معنا که فرد کامل خود را از اخبار محروم کند، زیرا نمی‌توان انتظار داشت افراد در بی‌اطلاعی مطلق قرار بگیرند و طبیعی است که بخواهند بدانند در جامعه چه می‌گذرد.

براین اساس بررسی دیدگاه کارشناسی نشان می‌دهد واکنش‌های هیجانی گسترده مردم، نه نشانه ضعف فردی بلکه بازتاب فشارهای سنگین و مداوم اجتماعی است. در چنین شرایطی، مراقبت فردی هرچند ضروری، کافی نیست؛ تا زمانی که منشأ خشونت و استرس در سطح کلان مهار نشود، سلامت روان جامعه همچنان در معرض خطر خواهد بود و مسئولیت اصلی متوجه تصمیم‌گیران و سیاست‌گذاران است.

رئیس کمیسیون اقتصادی:

در لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ قانونگذاری جدید انجام شده است

سرویس سیاسی – رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی در مخالفت با ردیف یک لایحه بودجه ۱۴۰۵ گفت: در لایحه و گزارش کمیسیون تلفیق، قانونگذاری جدید انجام شده است درحالی که قرار نبود چنین موضوعی رخ دهد.

شمس‌الدین حسینی در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی و در جریان رسیدگی به لایحه بودجه ۱۴۰۵ در مخالفت با ردیف اول الزامات مصارف لایحه بودجه در سخنانی گفت: پیش از این مجلس شورای اسلامی ماده ۱۸۲ آیین نامه داخلی مجلس را به این دلیل اصلاح کرد تا در حین رسیدگی به قانون بودجه، قانون‌گذاری جدید صورت نگیرد. اما هم در لایحه و هم در گزارش کمیسیون تلفیق، قانونگذاری جدید انجام شده است درحالی که قرار نبود چنین موضوعی رخ دهد.

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی بابیان اینکه برخی از نمایندگان مجلس بابی‌حوصلگی موارد را رد می‌کنند، افزود: در بند (۱) و سایر بندها به‌راحتی می‌توان مصادیق قانون‌گذاری را مشاهده کرد و به‌جای آنکه حکم مستقلی نوشته شود، با جابه‌جایی یا حذف یک کلمه، عملاً قانونگذاری صورت گرفته است.

حسینی یادآور شد: دوستان می‌فرمایند که ما صرفاً ارقام را تغییر می‌دهیم و متن احکام را تغییر نمی‌دهیم. اکنون بررسی بفرمایید حکم مربوط به معافیت‌های مالیاتی در قانون بودجه سال ۱۴۰۴ چگونه دستخوش تغییر شده و برخی معافیت‌ها حذف گردیده است.

نماینده مردم تنکابن در مجلس اضافه کرد: حذف معافیت به معنای ورود به پایه مالیاتی جدید بوده و این موضوع نیازمند بحث و بررسی مستقل است؛ در حالی که در جریان بودجه فرصت چنین بررسی وجود ندارد. همچنین در قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت، مواد ۱۴ و ۱۵ عملاً لغو شده‌اند. این مواد مربوط به افزایش سرمایه از محل تسعیر و احکام متعددی در خصوص ایجاد شرکت‌ها، اجرای پروژه‌ها و نقل و انتقال دارایی‌ها بودند که بدون توجه کافی حذف شده‌اند.

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی تاکید کرد: آیا می‌توان با حذف یک عبارت در قانون بودجه، دو ماده از یک قانون دائمی را کنار گذاشت؟ هدف از اصلاح ماده ۱۸۲ قطعاً چنین امری نبوده است آن هم در شرایطی که طبق گزارش سازمان برنامه و بودجه با کاهش سرمایه‌گذاری مواجه هستیم.

حسینی اضافه کرد: همچنین در لایحه اولیه پیش‌بینی شده بود احکام مربوط به عملکرد سال ۱۴۰۴ در سال ۱۴۰۵ اعمال شود؛ اما اکنون گفته می‌شود که اجرای آن به عملکرد سال ۱۴۰۵ موکول گردد، در حالی که آثار آن بر منابع و درآمدهای بودجه سال ۱۴۰۵ منعکس نخواهد شد و به سال ۱۴۰۶ منتقل می‌شود. این موضوع نیز محل ابهام است.

وی خاطرنشان کرد: در احکام دیگر نیز نمونه‌هایی وجود دارد؛ برای مثال در موضوع بانک‌ها، قبلاً عبارت «از طریق واسط» ذکر شده بود، اما اکنون با افزودن یا تغییر عباراتی مانند «بازار سرمایه» و حذف قیود قبلی، دامنه حکم تغییر کرده است.

اقتصاد کیش روزنامه
پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش
گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش
۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹